

**ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษ
พ.ศ.2521**

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ว่าด้วยการให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษแก่ข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายเพราะเหตุปฏิบัติราชการ คณะรัฐมนตรีจึงให้วางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษ พ.ศ.2521"

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

(1) ระเบียบการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติราชการในหน้าที่ พ.ศ.2506

(2) ระเบียบการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติราชการในหน้าที่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2511

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการและนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

"การปราบปรามผู้กระทำความผิด" หมายความว่า การป้องกัน ชัดขวาง ระงับ หรือปราบปรามการกระทำอันเป็นความผิดตามกฎหมายที่มีโทษทางอาญา

"บำเหน็จความชอบ" หมายความว่า การเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษหรือให้เงินเพิ่มพิเศษและการขอพระราชทานยศและเครื่องราชอิสริยาภรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาบำเหน็จความชอบ¹

ข้อ 4 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาบำเหน็จความชอบ” ประกอบด้วย

(1) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	เป็น ประธานกรรมการ
(2) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม	เป็น กรรมการ
(3) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	เป็น กรรมการ
(4) ผู้แทนกระทรวงการคลัง	เป็น กรรมการ
(5) ผู้แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	เป็น กรรมการ ²
(6) ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.	เป็น กรรมการ
(7) ผู้แทนกรมการปกครอง	เป็น กรรมการ
(8) ผู้แทนกรมตำรวจ	เป็น กรรมการ
(9) ผู้แทนกรมบัญชีกลาง	เป็น กรรมการ
(10) ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	เป็น กรรมการ และ เลขานุการ

ข้อ 5 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาและอนุมัติบำเหน็จความชอบตามระเบียบนี้³
- (2) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการประจำส่วนราชการตามความเหมาะสมเพื่อพิจารณาบำเหน็จความชอบแทนคณะกรรมการ
- (3) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (4) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ส่วนราชการต่างๆ ปฏิบัติในการเสนอขอรับบำเหน็จความชอบ
- (5) ติดต่อประสานงานกับส่วนราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้เป็นไปตามระเบียบนี้
- (6) ติความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้ระเบียบนี้
- (7) ดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นหรือสมควรเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

---

¹ ข้อ 3 เดิม ถูกยกเลิกโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2528 และได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนไว้แล้ว สำหรับข้อความเดิมที่ถูกยกเลิกนั้น โปรดดูรายละเอียดใน “บัญชีเชิงอรรถ” ท้ายระเบียบนี้

² ข้อ 4(5) เพิ่มเติมโดยระเบียบฯ(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523

³ ข้อ 5(1) แก้ไขโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2544 และได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนไว้แล้ว สำหรับ ข้อความเดิมนั้น โปรดดูรายละเอียดใน “บัญชีเชิงอรรถ” ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 6 เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอบำเหน็จความชอบตามข้อ 5(2) แล้วให้เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติโดยเร็ว เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยเป็นประการใดให้ถือเป็นที่สุด และให้แจ้งคำวินิจฉัยให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้น ในกรณีนี้ คณะกรรมการจะสั่งแก้ไขคำวินิจฉัยของคณะกรรมการหรือจะให้คณะกรรมการพิจารณาใหม่ก็ได้¹

ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งแก้ไขคำวินิจฉัยของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการพิจารณาทบทวนในเรื่องใดใหม่ และวินิจฉัยแตกต่างจากคำวินิจฉัยครั้งแรก ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี แจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย

ข้อ 7 ข้าราชการผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามโจรผู้ร้ายหรือได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามโจรผู้ร้ายจนได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บถึงเสียชีวิตหรือไม่สามารถรับราชการต่อไปได้ ถ้าการเสียชีวิตหรือการป่วยเจ็บนั้นมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง ให้ได้รับการเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ โดยให้พิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือนตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ที่ได้ทำการต่อสู้จนได้รับอันตรายถึงเสียชีวิต ทุพพลภาพ หรือพิการจากการต่อสู้ ให้พิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือนให้ไม่เกิน 7 ขั้น

(2) ผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่จนได้รับอันตรายถึงเสียชีวิต ทุพพลภาพ หรือพิการโดยการกระทำของผู้กระทำความผิด ให้พิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือนให้ไม่เกิน 5 ขั้น

(3) ผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่จนได้รับอันตรายถึงเสียชีวิต ทุพพลภาพหรือพิการ นอกเหนือไปจากกรณีใน (1) และ (2) ให้พิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือนให้ไม่เกิน 3 ขั้น

(4) ผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่จนป่วยเจ็บถึงเสียชีวิต ทุพพลภาพหรือพิการโดยมิได้ทำการต่อสู้หรือมิใช่โดยการกระทำของผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เข้าเกณฑ์ตาม (1) (2) หรือ (3) ให้พิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือนให้ไม่เกิน 2 ขั้น

ข้อ 8 ข้าราชการผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามโจรผู้ร้ายหรือได้รับคำสั่งให้ช่วยเหลือปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามโจรผู้ร้ายจนได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพหรือพิการ แต่ยังคงได้รับราชการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ได้รับบำเหน็จความชอบพิเศษสำหรับการปราบปรามโจรผู้ร้ายตามข้อ 11

ข้อ 9 ข้าราชการผู้ใดปฏิบัติราชการในหน้าที่ซึ่งมิใช่เป็นการปราบปรามโจรผู้ร้ายจนได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บจนไม่สามารถรับราชการต่อไปได้ ถ้าการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บนั้นมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง ให้ได้รับการเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ โดยให้พิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือนตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

¹ ข้อ 6 วรรคหนึ่ง เดิมแก้ไขโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 ต่อมาถูกยกเลิกโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2544 และได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนไว้แล้ว โปรดดูรายละเอียดใน "บัญชีเชิงอรรถ"

(1) ข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเป็นการเสี่ยงอันตรายต่อชีวิตและได้รับอันตรายถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพหรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เลื่อนได้ไม่เกิน 7 ชั้น

(2) ข้าราชการซึ่งถูกประทุษร้าย และได้รับอันตรายถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพหรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เลื่อนได้ไม่เกิน 5 ชั้น

(3) ข้าราชการซึ่งประสบอุบัติเหตุถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพหรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เลื่อนได้ไม่เกิน 3 ชั้น

(4) ข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะตรากตรำ เหน็ดเหนื่อยหรือเคร่งเครียดเกินกว่าปกติธรรมดาเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพหรือพิการ เลื่อนได้ไม่เกิน 2 ชั้น

(5) ข้าราชการซึ่งป่วยเจ็บถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพหรือพิการเพราะเหตุจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เลื่อนได้ 1 ชั้น¹

ข้อ 10 การเลื่อนชั้นและอัตราเงินเดือนตามข้อ 7 และข้อ 9 สำหรับข้าราชการผู้ใดให้ถือตามชั้นและอัตราเงินเดือนตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่ใช้บังคับกับข้าราชการผู้นั้น เว้นแต่

(1) ในกรณีจะได้เลื่อนชั้นรับเงินเดือนเกินชั้นยศ ระดับ หรือตำแหน่งที่ดำรงอยู่ ให้เลื่อนชั้นโดยอาศัยเงินเดือนของชั้นยศ ระดับหรือตำแหน่งที่สูงกว่าถัดขึ้นไป สำหรับการเลื่อนยศ ระดับหรือตำแหน่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(2) ในกรณีจะเลื่อนเงินเดือนเกินอัตราสูงสุดของข้าราชการแต่ละประเภท ชั้นที่เกินกว่านั้นให้วิธีเพิ่มเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษในแต่ละชั้นในอัตราร้อยละห้า

ข้อ 10 ทวิ การเลื่อนชั้นและอัตราเงินเดือนตามข้อ 7 และข้อ 9 สำหรับข้าราชการที่เสียชีวิต ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่น้อยกว่า 6 เดือน ในรอบปีงบประมาณที่เสียชีวิต ให้ได้รับการเลื่อนชั้นและอัตราเงินเดือนตามเกณฑ์ในข้อ 7 หรือข้อ 9 เพิ่มขึ้น 1 ชั้น²

ข้อ 11 ข้าราชการผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดหรือได้รับคำสั่งให้ช่วยเหลือในการปราบปรามผู้กระทำความผิดจนได้รับอันตรายถึงบาดเจ็บสาหัส แต่ยังสามารถรับราชการต่อไปได้ หรือปฏิบัติหน้าที่ในสภาพเสี่ยงอันตรายต่อชีวิต อาจได้รับบำเหน็จความชอบพิเศษสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด โดยให้พิจารณาให้เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิดซึ่งเรียกโดยย่อว่า "พ.ป.ผ." เป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

¹ ข้อ 9 เดิม ถูกแก้ไขทั้งข้อโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2527 ต่อมาได้ถูกแก้ไขเฉพาะข้อ 9 (5) โดยระเบียบฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2544 และได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนไว้แล้ว สำหรับข้อความตามระเบียบฯ ฉบับเดิมทั้ง 2 ฉบับ ดังกล่าว โปรดดูรายละเอียดใน "บัญชีเชิงอรรถ" ท้ายระเบียบนี้

² ข้อ 10 ทวิ เพิ่มเติมโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525 โปรดดูรายละเอียดใน "บัญชีเชิงอรรถ" ท้ายระเบียบนี้

ก. กรณีปราบปรามหรือได้รับคำสั่งให้ช่วยเหลือปราบปรามผู้กระทำความผิด

- (1) ผู้ที่ได้ทำการต่อสู้ด้วยความกล้าหาญจนเป็นผลดีแก่ทางราชการและได้รับบาดเจ็บสาหัสจากการต่อสู้ ให้ได้รับ พ.ป.ผ. ไม่เกิน 4 ชั้น
- (2) ผู้ที่ได้ทำการต่อสู้จนได้รับบาดเจ็บสาหัสจากการต่อสู้ ให้ได้รับ พ.ป.ผ. ไม่เกิน 3 ชั้น
- (3) ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากการกระทำของผู้กระทำความผิด ให้ได้รับ พ.ป.ผ. ไม่เกิน 2 ชั้น
- (4) ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากอุบัติเหตุต่างๆ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ โดย อุบัติเหตุ นั้นมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนเอง ให้ได้รับ พ.ป.ผ. 1 ชั้น

ข. กรณีปฏิบัติหน้าที่ในสภาพเสี่ยงอันตรายต่อชีวิต

- (1) ผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในสภาพเสี่ยงอันตรายต่อชีวิตจนได้รับบาดเจ็บจากการกระทำของผู้กระทำความผิด ให้ได้รับ พ.ป.ผ. ไม่เกิน 2 ชั้น
- (2) ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสภาพเสี่ยงอันตรายต่อชีวิตจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ให้ได้รับ พ.ป.ผ. ไม่เกิน 2 ชั้น
- (3) ผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในสภาพเสี่ยงอันตรายต่อชีวิตตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ให้ได้รับ พ.ป.ผ. 1 ชั้น¹

ข้อ 12 ข้าราชการผู้ใดได้รับ พ.ป.ผ. ตามระเบียบนี้เกิน 1 ชั้น แล้วต่อไปมีสิทธิได้รับ พ.ป.ผ. เกิน 1 ชั้นอีก ก็ให้พิจารณาลด พ.ป.ผ. สำหรับครั้งต่อไปลงคราวละ 1 ชั้นทุกๆ รอบปีงบประมาณ

การรับ พ.ป.ผ. ตามระเบียบนี้ ให้มีสิทธิรับได้ไม่เกิน 4 ครั้ง ในเรื่องเดียวกัน

ข้อ 13 การพิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือนตามระเบียบนี้ ให้พิจารณาให้คนที่มีการเสียชีวิต ทูพพลภาพหรือพิการและให้เลื่อนให้ตั้งแต่วันที่เสียชีวิตหรือวันก่อนวันออกจากราชการ โดยให้ถืออัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ในวันดังกล่าวเป็นเกณฑ์คำนวณ เว้นแต่ข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนน้อยกว่าอัตราเงินเดือนสิบตำรวจตรีชั้นต่ำ ให้ถืออัตราเงินเดือนสิบตำรวจตรีชั้นต่ำเป็นเกณฑ์คำนวณ และในกรณีที่ได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับขั้นเงินเดือนของข้าราชการที่มียศให้เลื่อนจากอัตราเงินเดือนขั้นที่สูงกว่าถัดขึ้นไป

ข้อ 14 การพิจารณาให้ พ.ป.ผ. ให้พิจารณาเมื่อสิ้นปีงบประมาณหนึ่งๆ โดยให้ถืออัตราเงินเดือนของเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับการพิจารณานั้นเป็นเกณฑ์คำนวณ แต่ให้ได้รับ พ.ป.ผ. ตั้งแต่วันต้นปีงบประมาณถัดจากปีงบประมาณที่ปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้า ผู้มีสิทธิได้รับ พ.ป.ผ. เสียชีวิตหรือออกจากราชการไปก่อนวันที่จะได้รับ พ.ป.ผ. ก็ให้ผู้นั้นได้รับ พ.ป.ผ. ตั้งแต่วันที่เสียชีวิตหรือวันก่อนวันออกจากราชการ

---

¹ ข้อ 11 เดิม ถูกยกเลิกทั้งข้อโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525 และได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนไว้แล้ว สำหรับข้อความเดิมนั้น โปรดดูรายละเอียดใน "บัญชีเชิงอรรถ" ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้เสียชีวิตมีสิทธิได้รับการโอนเงินเดือนกรณีพิเศษด้วย ให้ได้รับการเลื่อนชั้นและอัตราเงินเดือนกรณีพิเศษหรือ พ.ป.ผ. แต่เพียงอย่างเดียว

ในกรณีข้าราชการผู้ใดมีกรณีที่จะได้รับการพิจารณาให้ พ.ป.ผ. หลายครั้ง ในปีงบประมาณหนึ่งๆ ให้รวมพิจารณาเพียงครั้งเดียวโดยนับกรณีเหล่านั้นทุกครั้งเข้าด้วยกัน

ข้อ 15 ในการพิจารณาเลื่อนชั้นและอัตราเงินเดือนหรือให้ พ.ป.ผ. สำหรับปีงบประมาณใด ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ได้รับการพิจารณาเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในหน้าที่ในปีงบประมาณนั้น คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจพิจารณาให้ลดหรืองดการเลื่อนชั้นและอัตราเงินเดือนหรือ พ.ป.ผ. สำหรับผู้นั้นได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ 16 เมื่อมีกรณีที่ข้าราชการผู้ใดจะได้รับการเลื่อนชั้นและอัตราเงินเดือนตามระเบียบนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบส่งเรื่องและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี โดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่กรณีนั้นเกิดขึ้นหรือในกรณีที่ต้องรอฟังผลคดี ให้นับแต่วันที่รู้ผลแห่งคดีนั้น และให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และแจ้งคำวินิจฉัยให้หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการรับรองคำวินิจฉัยนั้น

เมื่อหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการแล้ว ให้ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง¹

ข้อ 17 ผู้ใดมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาบำเหน็จความชอบในเหตุการณ์เดียวกันได้หลายทาง ให้เลือกทำได้เพียงทางเดียว

ผู้ใดได้รับการพิจารณาความดีความชอบกรณีพิเศษหรือบำเหน็จความชอบตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดสำหรับเหตุการณ์อันเดียวกันไปแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จความชอบตามระเบียบนี้อีก

ข้อ 18 ข้าราชการผู้ใดมีเหตุที่จะได้รับการพิจารณาให้บำเหน็จความชอบตามระเบียบนี้ แม้เหตุนั้นจะเกิดขึ้นก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ แต่ไม่ก่อนปีงบประมาณที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับการพิจารณาให้บำเหน็จความชอบตามระเบียบนี้ เว้นแต่จะได้รับการพิจารณาความดีความชอบกรณีพิเศษหรือบำเหน็จความชอบตามระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดไปแล้ว

---

¹ ข้อ 16 เดิม ถูกยกเลิกโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2544 และได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนไว้แล้ว สำหรับข้อความเดิม โปรดดูรายละเอียดใน "บัญชีเชิงอรรถ" ทำระเบียบนี้

ข้อ 19 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ.2521

(ลงชื่อ) พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
(เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์)
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 95 ตอนที่ 131 เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2521 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 24 พฤศจิกายน 2521 เป็นต้นไป